

V teoretické části práce autorka vymezuje dva genderově nepodmíněné diskurzy: „ženské“ psaní chápe jako komplementární doplnění dominantní „mužského“ diskurzu; teoretickou oporu hledá v textech J. Derridy, G. Deuleze, F. Guattariho či L. Irigaray, v českém prostředí se obrací především k pracím M. Petříčka a J. Matonohy. Uvnitř „ženského“ diskurzu následně vymezuje „mateřské“ psaní, které je definováno nejen svým tématem, ale také přítomností objektu, jak jej chápe Julie Kristeva. Při interpretaci vybraných českých básní J. Seiferta, V. Čerepkové, N. Plíškové a E. Švankmajerové autorka využívá teorii lyriky Jonathana Cullera, při analýze recepce literárních děl využívá termínu *estetické normy* (J. Mukařovský) a *konkretizace* (F. Vodička).